

# РЕШЕНИЕ

№ 7001

гр. София, 22.11.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,**  
в публично заседание на 25.10.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Георги Бозуков**

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **7579** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156-161 ДОПК.

Образувано е по жалба на КВС България ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 3, представлявано от управителя П. В. В., чрез Адв. Е. Д., в качеството на пълномощник, със съдебен адрес: гр. С. 1000, [улица], ет. 2, Адвокатско дружество Д. и Партньори, срещу Ревизионен акт № Р-22002221002688-091-001П16.02.2022 г., издаден от К. Г. М. (главен инспектор по приходите) и Е. М. И.-Г. (главен инспектор по приходите, потвърден с Решение № 896/10.06.22 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП, с които е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 149 681,50 лева по фактури, издадени от „АСМ“ ЕООД е ЕИК П 15446И, „БАГРА 98“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „РИЛА БОРОВЕЦ“ АД с ЕИК[ЕИК], „999-ИВ А.“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „СЕМПЕ 2“ ООД с ЕИК[ЕИК], „АГРОЗАЩИТА ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „АГРОЗАЩИТА“ ООД с ЕИК[ЕИК], „АГРОСТИЛ“ ООД с ЕИК[ЕИК], „АГРОФАРМ - ГМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „АГРОХИМИКАЛЪИ“ ООД с ЕИК[ЕИК], „ЕЛ - СИ“ ООД с Е. [ЕИК]. „МАРКТРЕЙД“ ООД с ЕИК[ЕИК], „МАРСЪЛ - 98“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „СМАР ГС“ ООД с ЕИК[ЕИК]. за данъчни периоди от м. 03.2014 г. до м. 06.2014 г., м. 09.2014 г., м. 11.2014 г., м. 06.2015 г., м. 08.2015 г., м. 10.2015 г., м. 11.2015 г., м. 01.2016 г., м. 02.2016 г., м. 06.2016 г., м. 07.2016 г., от м. 09,2016 г. До м. 11.2016 г., от м. 01.2017 г. до м. 0.3.2017 г., м. 07.2017 г., от м. 12.2017 г. до м. 02.2018 г., от м. 04.2018 г. до м. 06.2018 г., м. 08.2018 г., от м. 12.2018 Т. до м. 03.2019 г., от м. 06.2019

г. До м. 08.2019 г. и м. 10.2019 г., ведно с начислените лихви за забава в размер на 55 917,86 лв.

С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на Ревизионен акт № Р-22002221002688-091-001 / 16.02.2022 г., издаден от К. Г. М. (главен инспектор по приходите) и Е. М. И.-Г. (главен инспектор по приходите, иска се отмяната му, както и присъждането на направените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят „КВС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, чрез адв.Е. Г. Д., редовно призван, се представлява от адв. А.. Адв.А. поддържа изложеното в жалбата. Моли за срок за писмени бележки. Претендира разноски, за което представя списък.

Ответникът Директор на Дирекция „ОДОП“-С. ПРИ ЦУ НА НАП, редовно призван, се представлява от юрк. А.. Юрк. А. моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана по мотиви, изложени в решението. Моли за срок за писмени бележки. Уточнява, че материалният интерес по спора, върху който претендира юрисконсултско възнаграждение е в размер на 205 599,36 лева, от които главница са 149 681,50 лева, а останалото е лихва. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

СГП – редовно уведомена, явява се прокурор Мария Малинова.

ПРОКУРОРЪТ – Счита жалбата за неоснователна и недоказана. Моли същата да бъде оставена без уважение.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002221002688-020-001 от 10.05.2021 г., връчена по електронен път на 18.05.2021 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22002221002688-020-002/17.08.2021 г., издадени от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед № РД-01-818/10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „КВС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД за определяне на задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, за отделните данъчни периоди от 01.03.2014 г. до 30.06.2014 г., от 01.09.2014 г. до 30.09.2014 г., от 01.11.2014 г. до 30.11.2014 г., от 01.06.2015 г. до 30.06.2015 г., от 01.08.2015 г. до 31.08.2015 г., от 01.10.2015 г. до 30.11.2015 г., от 01.01.2016 г. до 29.02.2016 г., от 01.06.2016 г. до 31.07.2016 г., от 01.09.2016 г. до 30.11.2016 г., от 01.01.2017 г. до 31.03.2017 г., от 01.07.2017 г. до 31.07.2017 г., от 01.12.2017 г. до 28.02.2018 г., от 01.04.2018 г. до 30.06.2018 г., от 01.08.2018 г. до 31.08.2018 г., от 01.12.2018 г. до 31.03.2019 г., от 01.06.2019 г. до 31.08.2019 г. и от 01.10.2019 г. до 31.10.2019 г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р22002221002688-092-001/10.12.2021 г., връчен електронно на 20.12.2021 г. На основание и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизираното дружество е подадено възражение с вх. №53-00-1915/05.01.2022 г. По изложени в РА мотиви същото е прието за процесуално допустимо, но разгледано по същество за неоснователно. Ревизията приключила с РА№ Р-22002221002688-091-001 от 16.02.2022 г.. издаден от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и Е. М. Ивапчева-Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП-С. - ръководител на ревизията, РА е връчен по електронен път на 23.03.2022 г. Видно от разпоредителната част на РА, при

деклариран от „КВС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД данък за възстановяване в размер На 1 558 547,73 лв. е установен данък за възстановяване в размер па 1 352 948.37 лв., в резултат на отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 149 681.50 лв., и начислени лихви за забава в размер на 55 917,86 лв., предмет на оспорване в административното производство. Процесната ревизия е при условията на чл. 155, ал. 4 от ДОПК в изпълнение на указанията, дадени с Решение №668/26.04.2021 Т. на Директора на дирекция „ОДОП“. Всички Документи и доказателства, събрани в хода на предходното ревизионно производство на „КВС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, приключило с Издаване на РА №Р22221419008125-091 -001 от 29.01.2021 г. са присъединени към настоящото производство с Протокол №Р-22002221002688-П.-001/ 08.12.2021 г. С цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя, и спазвайки указанията дадени с Решение №668 от 26.04.2021 г. на директора на Дирекция ОДОП, са извършени редица процесуални действия, подробно Описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, Изложени са предприетите от органа по приходите действия, както и установената фактическа обстановка и събраните доказателствени средства. На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22002221002688-040-001/06.07.2021г., с което са изискани първични и вторични счетоводни документи, търговска и счетоводна документация за ревизираните периоди, в т.ч. допълнително доказателства, които не са представени при предходната ревизия, че доставките са свързани с получените от „КВС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД облагаеми доставки. В отговор от ревизираното дружество са представени документи, представени и в хода на първото ревизионно производство. Не са приложени изисканите допълнително доказателства. Установено е, че основната дейност на „КВС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД през ревизираните периоди е продажба на семена за посев /царевица, слънчоглед, зимна маслодайна рапица/. Закупените семена се съхраняват в нает склад, находящ се в [населено място], [улица], складова база „О.“, съгласно договор за складиране и складови услуги от 03.07.2015 г., сключен с „ОЙРОЛОГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - наемодател. Констатирано е, че данъчният кредит за проверяваните периоди е формиран основно от доставки на рекламни, счетоводни, адвокатски, транспортни услуги, сортоизпитване, офис консумативи, наем, както и от мероприятия с клиенти, технически срещи и др. В хода на ревизията са установени много доставки свързани с популяризиране на търгуваните стоки, конференции и семинари, предоставени от дистрибутори на ревизираното лице. Като доказателства за получените услуги от „КВС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД са представени копия на фактури с предмет „проведени технически срещи и маркетингови мероприятия“, издадени от „АСМ“ ЕООД, „БАГРА 98“ ЕООД, „РИЛА БОРОВЕЦ“ АД, „999-ИВ А.“ ЕООД, „СЕМПЕ 2“ ООД, „АГРОЗАЩИТА ГРУП“ ЕООД, „АГРОЗАЩИТА“ ООД, „АГРОСТИЛ“ ООД, „АГРОФАРМ - 1 М“ ЕООД, „АГРОХИМИКАЛИ“ ООД, „ЕЛ - СИ“ ООД, „МАРКЕРЕЙД“ ООД, „МАРСИЛ - 98“ ЕООД и „СМАРТС“ ООД с приложени към тях протоколи за проведени работни срещи - семинари. Към част от фактурите са представени „Програма семинар“ й списък на присъстващите на техническите срещи. Констатирано е, че от доставчиците „АГРОХИМИКАЛИ“ ООД, „СЕМПЕ 2“ ООД й „ЕЛ - СИ“ ООД освен фактури за проведени технически срещи и семинари са Издадени и фактури с предмет на доставка „открит полски ден“ й „открит ден на жътвата“. В хода на първото

ревизионно производство по отношение на доставките от „АГРОЗАЩИТА“ ООД, „АГРОСТИЛ“ ООД, „ЕЛ СИ“ ООД, „МАРК ГЕЕЙД“ ООД, „М. —98“ ЕООД и „СМАРТС“ ООД от ревизираното дружество не са представени документи и писмени обяснения.

В изпълнение на указанията дадени с Решение №668/26.04.2021г. на директора на Дирекция ОДОП С., на основание чл. 45 от ДОПК, органите по приходите са Извършили насрещни Проверки на горесцитираните преки доставчици на жалбоподателя, резултатите от които са обективирани в протоколи, описани подробно в РД. Изготвените за целите на проверките ИПДПОЗЛ са връчени на декларираните електронни адреси. В отговор от дружествата - доставчици са представени доказателства, идентични с представените от ревизираното дружество, в т.ч. фактури, с приложени към тях протоколи, заявки и др. Органите по приходите са извършили анализ на събраните доказателства. Констатирано е, че както от „КВС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, така и от проверяваните дружества - доставчици не са представени сключени договори, от които да се установи как се поделят разходите между участниците в събитията, както и как е формирана цената по издадените фактури. От ревизираното лице не са представени доказателства относно извършените посещения свързани с мероприятията - командировъчни разходи, разходи за горива, покани за семинари от други търговци, в които се твърди, че е участвал. Не са представени и отчети от командировки, доказващи служебна насоченост, извършени дейности в хода на командировки на служителите и резултатите от същите. От съдържащата се информация в представените документи е формиран извод, че „КВС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е използвало чужди форуми, на които е агитирало другите участници да купуват семена от него. Прието е, че от представените доклади/протоколи не може да бъде изведен извод за реалното изпълнение на услугите. Установено е, че са представени доклади/протоколи, които се различават единствено по регионите, в които следва да се проведат презентациите на продуктите, като в някои от приложените доклади липсва конкретизация какви продукти са били промотирани, а в други не са посочени имена и адреси на посетените обекти, както и други доказателства за реалните посещения. Липсва информация по какъв начин и с какви действия са промотирани изброените в протокола продукти. Не са представени данни относно това кои са били гости на мероприятията и каква е била тяхната цел. Не е установено как е формирана фактурираната цена и в какво конкретно се изразява организирането на мероприятията, описани във фактурите. Към част от фактурите Не са представени данни за лицата. Присъстващи на мероприятията, както и за представяни, предлагани и пласирани в рамките на събитието нови продукти или други. По отношение на представените списъци на присъстващите на техническите срещи е установено, че посочените лица не са идентифицирани по три имена или други данни, а са вписани само по две имена. Това от своя страна е възпрепятствало да се установи, същите в какво качество са присъствали На техническите срещи - като представители на дружества, еднолични търговци или като физически лица. Във връзка с горното не е установено същите лица дали са клиенти На Дружеството „КВС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД или на неговите основни дистрибутори. Предвид гореизложеното, ревизиращите органи са обобщили, че от представените в хода на ревизията документи не става ясно каква е била целта на срещите, участниците в тях пряко свързани ли са с обсъжданите теми, какви са крайните резултати от срещите. Не са представени доказателства, които да удостоверят, че организираният семинар и

срещи, и направените в тази връзка разходи са пряко свързани с предоставяне или тестване на предлаганите стоки в рамките на независимата икономическа дейност на ревизираното дружество. Установено е също, че спорните фактури са издавани с месеци по - късно след реализираното събитие /посочено в протоколите/. Посочено е, че ако разходите във връзка с конференциите и семинарите, са пряко свързани с представяне или тестване на предлаганите от ревизираното дружество стоки или услуги и поканените гости са негови потенциални клиенти, то те могат да се отнесат като разходи за реклама. В останалите случаи е посочено, че същите са с характер на представителни разходи, свързани с дейността и на основание чл. 204, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за тях следва да бъде начислен 10 на сто окончателен данък. Формиран е извод, че съгласно разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, независимо от това дали са свързани или не с дейността на дружеството, стоките и услугите, ползвани за представителни цели, са без право на данъчен кредит. От съвкупната преценка на събраните в хода на ревизията доказателства, предоставени от ревизираното лице и извършените насрещни проверки на преките доставчици на „КВС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ревизиращите органи са обобщили, че не са налице обстоятелства, релевантни за признаване правото на данъчен кредит. На основание чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗДДС, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или чл. 74 от същия закон, органите по приходите са отказали правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 149 681,50 лв. по фактурите издадени от „АСМ“ ЕООД, „БАГРА 98“ ЕООД, „РИЛА БОРОВЕЦ“ АД, „999-ИВ А.“ ЕООД, „АГРОЗАЩИТА ГРУП“ ЕООД, „АГРОЗАЩИТА“ ООД, „СЕМПЕ 2“ ООД, „АГРОСТИЛ“ ООД, „АГРОФАРМ - I М“ ЕООД, „АГРОХИМИКАЛИ“ ООД, „ЕЛ - СИ“ ООД, „МАРСИЛ - 98“ ЕООД, „МАРКТРЕЙД“ ООД и „СМАРТС“ ООД и са начислили съответните лихви за забава.

Конкретно по доставчици и периоди непризнатото право на приспадане на данъчен кредит е, както следва: - в размер на 39 404,80 лв. за данъчни периоди м. 03, м. 06 и м. 10.2015 г., м. 06 и м. 10.2016 г., м. 06.2018 г. и м. 08.2019 г. по 11 фактури, издадени от „АСМ“ ЕООД с предмет на доставка - участие в техническа среща; - в размер на 14 100,00 лв. за данъчни периоди м. 06.2014 г., м. 07.2015 г., м. 11.2016 г., м. 06.2018 г. и м. 08.2019 г. по 5 фактури, издадени от „БАГРА 98“ ЕООД с предмет на доставка - проведена техническа среща и маркетингови мероприятия; - в размер на 2 353,26 лв. за данъчен период м. 10.2019 г. по 2 фактури, издадени от „РИЛА БОРОВЕЦ“ АД с предмет на доставка - авансово плащане и окончателно плащане за провеждане на мероприятие от 20.11.2019 г. до 21.11.2019 г.; - в размер на 7 548,00 лв. за данъчни периоди м. 05.2018 г. и м. 07.2019 г. по 2 фактури, издадени от „999-ИВ А.“ ЕООД с предмет на доставка - проведена техническа среща; - в размер на 9 403,60 лв. за данъчни периоди м. 06 и м. 09.2014 г., м. 06.2015 г., м. 07, м. 09 и м. 11.2016 г., м. 05.2018 г. и м. 06.2019 г. по 9 фактури, издадени от „СЕМПЕ 2“ ООД с предмет на доставка - проведена техническа среща, открит полски ден и открит ден на жътвата; - в размер на 6 011,60 лв. за данъчни периоди м. 08.2015 г., м. 02 и м. 09.2016 г., м. 03 и м. 07.2017 г. по 6 фактури, издадени от „АГРОЗАЩИТА ГРУП“ ЕООД с предмет на доставка - проведен технически семинар; - в размер на 2 900,00 лв. за данъчни периоди м. 05.2014 г., м. 04 и м. 08.2018 г. и м. 01.2019 г. по 4 фактури, издадени от „АГРОЗАЩИТА“ ООД с предмет на доставка - проведен технически семинар; - в размер на 800,00 лв. за данъчни периоди м. 05 и м. 06.2014 г. по 2 фактури, издадени от „АГРОСТИЛ“ ООД с предмет на доставка - проведен технически семинар; - в

размер на 1 500,00 лв. за данъчни периоди м. 04.2014 г., м. 02.2017 г. и м. 04.2018 г. по 3 фактури, издадени от „АГРОФАРМ - ГМ“ ЕООД с предмет на доставка - проведен технически семинар; - в размер на 3 740,00 лв. за данъчни периоди м. 06, м. 11 и м. 12.2014 г., м. 10 и м. 12.2015 г. по 6 фактури, издадени от „АГРОХИМИКАЛИ“ ООД с предмет на доставка - проведена техническа среща и проведен полски ден; - в размер на 1 200,00 лв. за данъчен период м. 06.2014 г. по 2 фактури, издадени от „ЕЛ - СИ“ ООД с предмет на доставка стоки - полски ден - [населено място] и проведена техническа среща; - в размер на 2 000,00 лв. за данъчни периоди м. 02.2016 г., м. 02.2017 г., м. 02.2018 г. и м. 02.2019 г. по 4 фактури, издадени от „МАРКТРЕЙД“ ООД с предметна доставка - проведен технически семинар; - в размер на 880.00 лв. за Данъчни периоди м. 02 и м. 05.2018 г. и м. 03.2019 г. по 3 фактури, издадени от „МАРСИЛ - 98“ ЕООД с предмет на доставка - услуга; - в размер на 61 600,24 лв. за данъчни периоди м. 10 и м. 11.2015 г., м. 01, м. 02 и м. 11.2016 г., м. 07 и м. 12.2017 г., м. 01 и м. 12.2018 г., м. 01 м. 02, м. 03 и м. 06.2019 г. по 16 фактури, издадени от „СМАРТС“ ООД с предмет на доставка - организиране на събитие, КВС академия. Дизайн и предпечат, творческа концепция и реклама.

Жалбоподателят оспорил РА по административен ред. Твърди с жалбата пред АО, че всички представени Документи са напълно достатъчни, за да обосноват реалността на получените от „КВС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД доставки. Счита, че съдържащите се в акта изводи са базирани на погрешно възприета фактическа обстановка. Сочи, че в хода на ревизията са представени множество Доказателства, от които е видно с каква цел са проведените събития, какви продукти са представени по време на събитията, от кого са били представяни и на кого. Излага доводи, че ревизиращите органи не са изяснили същността на извършваната от „КВС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и след това не са я съотнесли към процесните доставки. Счита, че разходите, които са квалифицирани от органите по приходите като разходи за представителни цели всъщност са разходи, присъщи за дейността на дружеството. Пояснява, че процесните разходи попадат в обхвата на чл. 62, ал. 2 от Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност /ППЗДДС/ По своята същност те се явяват разходи, свързани с организиране на симпозиуми, конгреси, конференции и други подобни мероприятия, които са пряко свързани с представяне или тестване на предлаганите от дружеството стоки или услуги в рамките на независимата му икономическа дейност. Твърди, че всяко едно от организираните събития се явява събитие, на което от една страна се представят продукти на дружеството с цел продажбата им, а от друга страна се провеждат дискусии, касаещи нови и текущи продукти, като с клиентите /настоящи и потенциални/ се обсъждат методи на работа с продуктите, препоръчителна употреба, техники за достигане на по-добри резултати и т.н. В заключение излага аргументи, че спорните разходи са направени изключително и само с цел развиване на облагаемата дейност на „КВС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и са мотивирани единствено от бизнес логика и като такива способстват за развитието на облагаемата дейност на дружеството. Сочи, че през 2017 г. мероприятията са били сведени до минимум, което е довело до значителен спад в оборота на ревизираното лице. Излага доводи, че именно облагаемите доставки, които са последвали като резултат на

проведените събития са целеният ефект от участието на „КВС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД в процесите събития. В заключение отправил искане за отмяната на оспорения акт, като необоснован и незаконосъобразен.

Ответникът като съобразил събраните доказателства, направените от органа по приходите изводи и аргументите на жалбоподателя, потвърдил Ревизионен акт Р-22002221002688-091 -001/16.02.2022 г., издаден от К. Г. М. - Орган, възложил ревизията, и Е. М. И.-Г. - ръководител на ревизията - ръководител на ревизията, изцяло.

В съдебното производство са представени и приети писмени доказателства и електронни доказателства, удостоверяващи наличието на електронен подпис на лицата издали Заповедта за възлагане на ревизията, Заповедите за изменение на ревизията, Ревизионния Доклад и Ревизионния акт, въз основа на които и при липсата на оспорване от страна на жалбоподателя, съдът прави извод, че ревизионното производство не страда от процесуални нарушения, на това основание.

**При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:**

Жалбата до съда изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 156, ал. 5 ДОПК срещу РА, който е обжалван по административен ред, поради което и жалбата е процесуално допустима.

Съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения: Обжалваният РА, е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

Неоснователно е възражението за изтекла погасителна давност, което е релевирано за първи път в жалбата до АССГ /подадена с вх.№ 53-04-555/28.06.2022 г. по описана ТД на НАП С. град/. Твърди се, че определените задължения по ЗДДС за периодите 03-06.2014 г., 09.2014г., 11.2014 г., 06.2015 г., 08.2015, г. 10.2015 г. и 11.2015 г. са погасени по давност съгласно чл. 171, ал. 1 от ДОПК, тъй като давностния срок за задълженията от 2014 г. е изтекъл на 01.01.2021 г., а относно вземанията за 2015 г. е изтекъл на 01.01.2022г. Установените с процесния РА задължения за горепосочените периоди са погасени на основание чл. 168 т. 2 от ДОПК чрез прихващане, което е извършено на 16.02.2022 г. преди възражението за изтекла погасителна давност от 28.06.2022 г., както следва: С издаването на оспорения РА №Р-22002221002688-091-001/16.02.2022 г. е извършено прихващане на установените със същия задължения за данъчните периоди от м. 03 до м.

06.2014 г., м.09.2014г., м.11.2014 г., м.06.2015 г., м.08.2015г., м. 10.2015 г. и част от задължението за м. 11.2015 г., а именно сума в размер на 2632,41 лв. Общият размер на прихванатите задължения е 16 672,93 лв. Това е видно от раздел втори на РА, таблица II, на стр.8 и 9 от РА. С А. № П-22221420210039-004-001/26.03.2021 г., издаден от М. И. Г.- инспектор по приходите при ТД на НАП С. е прихванато част от задължението за ДДС за данъчен период м. 11.2015 г., а именно сума в размер на 2330,99 лв. Това е видно от таблицата на стр.8. Тъй като основанието за погасяване чрез прихващане по чл.168, т. 2 от ДОПК, е настъпило преди да бъде направено възражението за погасяване по давност, то следва че възражението за изтекла погасителна давност е неоснователно. Освен това при направеното възражение за изтекла погасителна давност не е съобразена нормата на чл.172, ал. 1, т. 4 от ДОПК, според която давността спира, когато актът, с който е определено задължението се обжалва. От Решение №896/10.06.2022 г. на директора на дирекция ОДОП С. става ясно, че процесната ревизия е повторна и е възложена при условията на чл.155, ал. 4 от ДОПК в изпълнение указанията на Решение № 668/26.04.2021 г. на директора на дирекция ОДОП С.. Посоченото Решение № 668/26.04.2021 г. е постановено по повод жалба с вх.№ 53-06-1263/16.02.2021 г., подадена от „КВС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД срещу първоначално издадения РА №Р-22221419008125-091-001/29.01.2021 г., издаден от К. Г. М.- орган възложил ревизията и Б. К. Стефановаръководител на ревизията. Предвид горното за времето от подаване на жалбата /16.02.2021 г./ до постановяване на Решение № 668/26.04.2021 г. на директора на дирекция ОДОП съгласно чл.172, ал.1, т.4 давността спира да тече. Следователно давностния срок следва да се удължи със седемдесет дни т.е. броя на дните, в които производството е било висящо пред директора на дирекция ОДОП С. /от 16.02.2021 г. до 26.04.2021 г. / След като се прибавят тези седемдесет дни към 01.01.2022 г., следва , че за задълженията по ЗДДС за м. 08, 10 и 11.2015 г. петгодишната давност изтича на 11.03.2022 г., но на основание чл.172, ал.2 от ДОПК същата е била прекъсната преди това на 16.02.2022 г. с издаването на оспорения РА №Р-2200221002688-091-001/16.02.2022 г.

Относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит:

Ревизиращите органи са отказали правото на приспадане на данъчен кредит, по отношение на процесните фактури и доставчици, подробно описани във фактическата част на РА, РД и настоящото решение, като са обосנוвали отказа си с неизпълнение на кумулативните изисквания на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 25 и чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, поради липсата на достатъчно данни и доказателства, от които да се направи обоснован извод за наличие на реални доставки.

Съдът споделя този извод.

Съгласно чл. 68 и чл. 69 ЗДДС предпоставките за приспадане на данъчен кредит са следните: да е извършена реална доставка от регистриран по ЗДДС доставчик; тази реална доставка да е облагаема; предметът на доставката да е използван за последващи доставки, за целите и в рамките на извършваната от регистрираното лице икономическа дейност; тези последващи доставки да са също облагаеми. Тези предпоставки са кумулативни.



представителни или развлекателни цели. Според чл. 62, ал. 2 от ППЗДДС предоставянето на стоки и /или услуги на участниците в организирани мероприятия, пряко свързани с представяне или тестване на предлаганите от лицето стоки или услуги в рамките на независимата му икономическа дейност не са за представителни или развлекателни цели по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗДДС. За да се приложи визираното изключение на чл. 62, ал. 2 от ППЗДДС, дружеството следва да разполага със съответните доказателства, относими към посочените в нормата условия. Следователно в тежест на „КВС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е да представи доказателства, удостоверяващи, че организирани конференции и симпозиуми са пряко свързани с представяне или тестване на предлаганите от него стоки в рамките на независимата му икономическа дейност, с които то извършва облагаеми доставки. От представените в хода на ревизията документи не става ясно каква е била целта на срещите, участниците в тях пряко свързани ли са с обсъжданите теми, какви са крайните резултати от срещите. Независимо, че са изрично изискани, както от ревизираното лице, така и от спорните доставчици не са представени сключени договори, търговска документация между дружествата, в т.ч. оферти, кореспонденция относно необходимостта от провеждане на семинарите. Не са представени заповеди за командировки на участниците от страна на „КВС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, разходи за транспорт, както и липсва информация относно начина на калкулиране на цената по спорните фактури. Не са представени доказателства, които да удостоверят, че организирани семинари/срещи и направените в тази връзка разходи са пряко свързани с предоставяне или тестване на предлаганите стоки в рамките на независимата икономическа дейност на ревизираното дружество. Липсва и кореспонденция или доказателства за срещите, за които получателят на услугите като носител на материалното право на данъчен кредит има интерес да ги изисква, за да може да докаже по безспорен начин реалността на доставките, за които ще упражнява правото на данъчен кредит. Не са представени доказателства и не са посочени фирмите, с които изпълнителите по доставките са договаряли, а и няма данни получателят „КВС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД да е изисквал това, поради което не става ясно по какъв начин той ще използва резултата на тези услуги за своята икономическа дейност. В случай не става ясно фактурираните услуги резултатни ли са или си остават само договорени с неясен предмет. В интерес на получателя е било да изиска от доставчиците си конкретен резултат, за да може да докаже, че е налице изпълнение на доставките и то му е предадено, за да може да упражни законосъобразно правото си на данъчен кредит. Ревизираното дружество като лице, което упражнява правото на данъчен кредит и върху, който пада доказателствената тежест да докаже всички положителни факти, обуславящи законосъобразно упражняване на посоченото материално право, е длъжен и има интерес да изиска от доставчика си доказателства за осъществяване на доставката на услуга както и при предаване на резултата за тази услуга да се изготвят необходимите документи, които двустранно се подписват от страните по доставките и които в цялост отразяват този резултат. В случая липсват доказателства за получен

резултат от проведените срещи. Отделно от гореизложеното, следва да се има предвид и член 176 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, който гласи, че Съветът единодушно, по предложение на Комисията определя разхода, по отношение на който ДДС не подлежи на приспадане. В никакъв случай данъкът върху добавената стойност не подлежи на приспадане по отношение на разход, който не представлява стриктно разход за стопанската дейност, като луксозни стоки, забавления и развлечения. Видно от представените протоколи, там където са налице данни за обектите, се установява че срещите са провеждани в луксозни и неоправдано скъпи обекти като: хотел „Б. Х.“ - к.к. Б.; хотел „С. П.“ - [населено място]; хотел „Адмирал“ - к.к. Златни пясъци; хотел „Г. хотел П.“ - [населено място]; хотел „Р.“ - к.к. Б.; хотел „Севаетократор“ - [населено място]; хотел „И.“ - к.к. Златни пясъци и др. От доказателствата представени във връзка с доставките от „СМАРТС“ ООД на организирани събития водещи са били известни изпълнители като А. Раева, П. Б., М. Г., К. Р. и др., а поканени изпълнители са били Н. Ч., В. Н., Орлин Г., кукери, танцови групи и др. Предвид цитираните разпоредби, така установената фактическа обстановка и вида на изброените луксозни обекти и наети водещи и изпълнители на събитията, обосновано и правилно органите по приходите са приложили разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗДДС. В случая анализиралите факти и доказателствата за тях са обсъдени в съответствие с чл. 176 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година. Видно от гореизложеното, органите по приходите са извършили редица действия, целящи установяване на обстоятелства, относими към претендираното от ревизираното лице право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от описаните в акта доставчици. След като е направил обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства и след като е обсъдил подробно и в тяхната съвкупност представените в хода на двете ревизионни производства документи, и ги е съпоставил с данните от информационните масиви на НАП, ревизираният екип и РО са формирали обосновани фактически и правни изводи, които напълно се споделят от съда. В жалбата не са посочени пряко отпосими към спора факти и обстоятелства, които да опровергават по обоснован начин констатациите и крайните заключения в РА. Представените в с.з. писмени доказателства и флаш устройства също не променят изводите на РЕ и РО, защото съдът счита, че са изготвени в последствие, за да се изгради защитната теза на жалбоподателя, а същите не са били своевременно представени в административната фаза.

При така очертаната фактическа обстановка, съдът приема че изводите на органа по приходите са формирани след анализ и преценка на събраните доказателства по преписката. Предвид гореизложеното, РА следва да бъде потвърден, като законосъобразен досежно непризнатия данъчен кредит в общ размер на 149 681,50 лв. за данъчни периоди от м. 03.2014 г. до м. 06.2014 г., м. 09.2014 г., м. 11.2014 г., м. 06.2015 г., м. 08.2015 г., м. 10.2015 г., м. 11.2015 г., м. 01.2016 г., м. 02.2016 г., м. 06.2016 г., м. 07.2016 г., от м. 09.2016 г. до м. 11.2016 г., от м. 01.2017 г. до м. 03.2017 г., м. 07.2017 г., от м. 12.2017 г. до м. 02.2018 г., от м. 04.2018 г. до м. 06.2018 г., м. 08.2018 г., от м. 12.2018 г. до м.

03.2019 г., от м. 06.2019 г. до м. 08.2019 г. и м. 10.2019 г., ведно с начислените лихви за забава в размер на 55 917,86 лв.

Въз основа на изложеното, съдът намира, че правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит и Ревизионен акт, в оспорената му част, съобразно Решение № 896/10.06.22 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно–осигурителна практика“ С. /ДОДОП/ при ЦУ на НАП, е издаден в съответствие и при правилното приложение на процесуалния и материален закон, поради което е законосъобразен, а жалбата се явява неоснователна и недоказана и като такава следва да се отхвърли.

Предвид крайния изход на спора и изрично направеното в с. з. искане на пълномощника на ответника, на основание чл. 161, ал. 1 изр. 2 и 3 ДОПК на Дирекция „ОДОП“ - С. следва да се присъдят разноски в общ размер на 4 586 (четири хиляди петстотин осемдесет и шест) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение за осъществяването по делото процесуално представителство от юрисконсулт, определено в размера на минималното възнаграждение за един адвокат по чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1/09.07.2004 г.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, III-то отделение, 71 състав,

## Р Е Ш И:

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на **КВС България ЕООД**, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 3, представлявано от управителя П. В. В., чрез Адв. Е. Д., в качеството на пълномощник, със **съдебен адрес**: гр. С. 1000, [улица], ет. 2, Адвокатско дружество Д. и Партньори, срещу Ревизионен акт № **Р-22002221002688-091-001/16.02.2022** г., издаден от К. Г. М. (главен инспектор по приходите) и Е. М. И.-Г. (главен инспектор по приходите, потвърден с Решение № 896/10.06.22 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП, с които е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 149 681,50 лева по фактури, издадени от „АСМ“ ЕООД е ЕИК П 15446И, „БАГРА 98“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „РИЛА БОРОВЕЦ“ АД с ЕИК[ЕИК], „999-ИВ А.“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. „СЕМПЕ 2“ ООД с ЕИК[ЕИК], „АГРОЗАЩИТА ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „АГРОЗАЩИТА“ ООД с ЕИК[ЕИК], „АГРОСТИЛ“ ООД с ЕИК[ЕИК], „АГРОФАРМ - ГМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „АГРОХИМИКАЛЙ“ ООД с ЕИК[ЕИК], „ЕЛ - СИ“ ООД с Е. [ЕИК]. „МАРКТРЕЙД“ ООД с ЕИК[ЕИК], „МАРСЙЛ - 98“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „СМАР ГС“ ООД с ЕИК[ЕИК]. за данъчни периоди от м. 03.2014 г. до м. 06.2014 г., м. 09.2014 г., м. 11.2014 г., м. 06.2015 г., м. 08.2015 г., м. 10.2015 г., м. 11.2015 г., м. 01.2016 г., м. 02.2016 г., м. 06.2016 г., м. 07.2016 г., от м. 09.2016 г. До м. 11.2016 г., от м. 01.2017 г. до м. 03.2017 г., м. 07.2017 г., от м. 12.2017 г. до м. 02.2018 г., от м. 04.2018 г. до м. 06.2018 г., м. 08.2018 г., от м. 12.2018 г. до м. 03.2019 г., от м. 06.2019 г. До м. 08.2019 г. и м. 10.2019 г., ведно с начислените лихви за забава в размер на 55 917,86 лв., като неоснователна.

**ОСЪЖДА** **КВС България ЕООД**, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на

управление: [населено място], [улица], ет. 3, представлявано от управителя П. В. В., да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, сумата от 4 586 (четири хиляди петстотин осемдесет и шест) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в четирнадесетдневен срок от връчването му на страните.

**СЪДИЯ:**